

Resumé

Kritérium selektivity je jedným z definičných znakov štátnej pomoci v zmysle čl. 107 ods. 1 ZFEÚ. V rámci posudzovania opatrení členských štátov je kritérium považované za najvýznamnejšie a zároveň najproblematickejšie pri jeho aplikácii.

Cieľom tejto práce je analyzovať vývoj judikatúry SDEÚ a rozhodovacej praxe Komisie týkajúcej sa kritéria selektivity a prostredníctvom ich rozboru poukázať na problematickosť, nejasnosť kritéria selektivity a kriticky zhodnotiť nevypočítateľnosť a spornosť niektorých rozsudkov SDEÚ.

Prvá kapitola sa venuje úvodu do problematiky štátnej pomoci, zaraďuje štátnu pomoc do systému hospodárskej súťaže a charakterizuje jednotlivé definičné znaky štátnej pomoci.

Druhá kapitola rozoberá jeden z dvoch znakov, na ktoré sa kritérium selektivity rozdeľuje, ktorý sa nazýva výhoda. Popisuje jednak široké poňatie výhody a jednak spôsob ako výhodu identifikovať. Rovnako sa venuje aj výnimkám a zvláštnym režimom, na ktoré sa ustanovenia o štátnej pomoci v zásade nevzťahujú.

Tretia kapitola pojednáva o všeobecných otázkach týkajúcich sa druhého znaku kritéria selektivity, ktorým je samotná selektivita (v užšom slova zmysle). Pozornosť je venovaná aj základnej otázke štátnej pomoci – rozlišovaniu medzi selektívnymi opatreniami a všeobecnými opatreniami.

Štvrtá kapitola rozoberá jednu z dvoch kategórií selektivity – geografickú selektivitu. Najskôr vysvetľuje pojem geografickej selektivity a potom analyzuje jednotlivé významné rozsudky SDEÚ za účelom zistenia ako na tom judikatúra v tejto oblasti v súčasnosti je.

Piata a posledná kapitola pojednáva o druhej kategórii – materiálnej selektivite, ktorá je z celej oblasti tá najspornejšia a najmenej jasná. Na začiatku popisuje široké vnímanie selektivity a jeho kritiku, následne rozoberá spôsoby ako určiť, že konkrétne opatrenie štátu je materiálne selektívne. Spornosť, nejasnosť a právnu neistotu v tejto oblasti kapitola preukáže na analýze vývoja judikatúry SDEÚ.